

Önkéntesség: leírhatatlanul nagyszerű érzés jól cselekedni

Amikor először meghallottam a szót, hogy önkéntesség, akkor azt gondoltam, hogy az egy nem annyira jó dolog. Olyan cselekvésnek hittem, ami segíti az embereket a tapasztalatszerzésben és a későbbi elhelyezkedésben. De miután részt vettem az egyhetes regionális kézműves táborban, teljesen megváltozott a véleményem. A program nagyon sok mindenre megtanított. Az önkéntesség egy fantasztikus lehetőség, melyet csak ajánlani tudom mindenkinek: ha teheti, próbálja ki, mert leírhatatlan élmény jól cselekedni. A segítségért, melyet a táborlakók kértek, sokszor szeretetet, mosolyt és törődést kaptam, ami nagyon sok energiát adott. Persze, mindehhez nem volt elég az én tudásom. Ehhez kellett az a precíz háttérmunka, amelyet a szervezők évről évre véghez visznek és mondhatni, már rutinból tudják, mikor mire kell odafigyelni akár a tervezés, akár a lebonyolítás alatt. Megtapasztaltam, hogy kemény készülődés, koncentráció, figyelem és fegyelem után mennyire jó azt látni, hogy minden jól megy és mindenki élvezi az egész tábort és azt, amit éppen csinál. De hogy őszinte legyek, ezek a kifejezések, amiket használtam, nem fedik a teljes valóságot, hisz ennél sokkal, de sokkal többet adott nekem ez a tábor! Felejthetetlen élmény volt együtt dolgozni a stáb tagjaival, egytől egyig a szívemhez nőttek. Bármikor szívesen vállalnék velük egy újabb közös munkát, mert egy hihetetlenül jó közösség, ahova egyből befogadtak és így alkalmazkodni sem volt nehéz. Csak ismételni tudom magam, hogy aki teheü, az mindenféleképpen próbálja ki az önkénteskedést, mert olyan élményekkel, ismeretekkel és barátokkal gazdagítja az embert, amelyek mellett nap, mint nap csak elszalad...

*Abonyi Mónika, Szent István
Egyetem, Gazdasági Kar,
Békéscsaba*

forrás: Békés Megyei Hírlap, 2011. augusztus 18.

Önkéntesség: leírhatatlanul nagyszerű érzés jól cselekedni

Amikor először meghallottam a szót, hogy önkéntesség, akkor azt gondoltam, hogy az egy nem annyira jó dolog. Olyan cselekvésnek hittem, ami segíti az embereket a tapasztalatszerzésben és a későbbi elhelyezkedésben. De miután részt vettem az egyhetes regionális kézműves táborban, teljesen megváltozott a véleményem. A program nagyon sok mindenre megtanított. Az önkéntesség egy fantasztikus lehetőség, melyet csak ajánlani tudom mindenkinek: ha teheti, próbálja ki, mert leírhatatlan élmény jól cselekedni. A segítségért, melyet a táborlakók kértek, sokszor szeretetet, mosolyt és törődést kaptam, ami nagyon sok energiát adott. Persze, mindeh-

■ Jó közösségbe kerültem, a társaság egyből befogadott és segítette a munkám.

hez nem volt elég az én tudásom. Ehhez kellett az a precíz háttérmunka, amelyet a szervezők évről évre véghez visznek és mondhatni, már rutinból tudják, mikor mire kell odafigyelni akár a tervezés, akár a lebonyolítás alatt. Megtapasztaltam, hogy kemény készülődés, koncentráció, figyelem és fegyelem után mennyire jó azt látni, hogy minden jól megy és mindenki élvezi az egész tábort és azt, amit éppen csinál. De hogy őszinte legyek, ezek a kifejezések, amiket használtam, nem fedik a teljes valóságot, hisz ennél sokkal, de sokkal többet adott nekem ez a tábor! Felejthetetlen élmény volt együtt dolgozni a stáb tagjaival, egytől egyig a szívemhez nőttek. Bármikor szívesen vállalnék velük egy újabb közös munkát, mert egy hihetetlenül jó közösség, ahova egyből befogadtak és így alkalmazkodni sem volt nehéz. Csak ismételni tudom magam, hogy aki teheti, az mindenféleképpen próbálja ki az önkénteskedést, mert olyan élményekkel, ismeretekkel és barátokkal gazdagítja az embert, amelyek mellett nap, mint nap csak elszalad...

*Abonyi Mónika, Szent István
Egyetem, Gazdasági Kar,
Békéscsaba*